

2018 ಕ.ತೀ.ವ 318

(ಧಾರವಾಡ ಪೀಠ)

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ವಿ. ನಾಗರತ್ನ

ಪವಾಡಿ ರೇವಪ್ಪ ಪಿಡಾಯಿಯವರ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ವಾರಸುದಾರರು ಹಾಗೂ
ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ನಿಂಗಪ್ಪ ರೇವಪ್ಪ ಮಾಲ*

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ, 1908ರ XLI ಕ್ರಮಾದೇಶದ 1ನೇ ನಿಯಮದಡಿ ಓದಲಾದ
100ನೇ ಪ್ರಕರಣದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ನಿಯತ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲು.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963 ಪ್ರಕರಣ 16(ಸಿ)

ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ
ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ ವಾದ
ಪತ್ರದಲ್ಲಿ "ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ" ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳದೇ ಇರುವುದರಿಂದ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ
ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಸದರಿ ನಿಯತ ಎರಡನೇ
ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಾದದಲ್ಲಿನ ದೃಢೋಕ್ತಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಓದಿನಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ವಾದಿಯು
3,00,000/- ರೂ.ಗಳ ಪೈಕಿ ಮಾರಾಟದ ಮುಂಗಡ ಹಣದಂತೆ 2,66,000/-
ರೂ.ಗಳ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*ಆರ್.ಎಸ್.ಎ. ಸಂ. 5366/2012 (ಎಸ್.ಪಿ), ದಿನಾಂಕ: 27ನೇ ಜನವರಿ, 2016.

ಕೇವಲ 34,000/- ರೂ.ಗಳು ಮಾತ್ರ ವಾದಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಮೊಬಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರದಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಎರಡು ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಪಿ.3 ಹಾಗೂ ಪಿ.4ಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಸಹ, ವಾದಿಯು ಮಾರ್ಚ್ 2005ರಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ವಾದಪತ್ರದ ಓದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯ ಕಡೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.3ಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು, ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಖಂಡದ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲನೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆಂಬ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದು ಉಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಉದಾಹರಿಸಿದ ತೀರ್ಪುಗಳು ಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ತೀರ್ಪುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ತೀರ್ಪುಗಳು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ "ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ" ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವರ್ತಿಯವಾರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಂದಿಗೆ, ಆ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಸುಗಾನಿ, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ

ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂ.(i) ಕ್ಕೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಪಾಲನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ತಾನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂದು ವಾದಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲವೆಂದು, ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸದೆ ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ತಾನು ಎತ್ತಿರುವ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3ಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವ ಆಧಾರವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ಸರಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿನಿಯಮದ 20ನೇ ಪ್ರಕರಣವು, ಯಾರೇ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯವು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ನೀಡಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಿಕ ತತ್ವಗಳು ದಾರಿ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಹಾಗೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂಥ ಅಧಿನಿಯಮದ 20ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂಥ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಎಂಬ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸದೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಯೋಚನಾ

ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾದುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳು ವಾದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಓದಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವರ್ಗೀಯವಾರಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೊಫಿಸಿಲ್ ವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಆ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾರವಾದ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಭೂತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂ.(ii)ಕ್ಕೆ ಸಹ, ವಾದಿಯ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ವಾರಸುದಾರರು, ದಿನಾಂಕ 20.02.2003 ರಂದಿನ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಮೇರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವ ಮೂಲಕ ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಸದರಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು

ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ಗಳು

1. (2006) 11 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 587
ಸುಗಾನಿ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮೇಶ್ವರ ದಾಸ್
ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇಖ) 11
2. ಎಐಆರ್ 1990 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 682
ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ರೌಫರ್ -ವಿರುದ್ಧ-
ಪಿ.ಕೆ. ಸಾರಾ ಬಾಯಿ (ಉಲ್ಲೇಖ) 13
3. (ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.9821-9822/2010 ದಿನಾಂಕ 22.11.2010)
ಮೆ|| ಜಿ.ಪಿ. ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು
-ವಿರುದ್ಧ- ಎ. ರಾಮದಾಸ್ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇಖ) 13
4. ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.561/2012 ದಿನಾಂಕ 16.01.2012
ಜಿ. ಸಾಮೂಯಲ್ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ-
ಗಟ್ಟು ಮಹೇಶ್ ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇಖ) 13

5. ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.3570/2015 ದಿನಾಂಕ 7.4.2015
ಪದ್ಯಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ-
ವಿ. ದಾಸಯ್ಯನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇಖ) 13
6. (1999) 6 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 337
ಸೈಯ್ಯದ್ ದಸ್ತಗಿರ್ -ವಿರುದ್ಧ-
ಟಿ.ಆರ್. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ (ಉಲ್ಲೇಖ) 20
7. ಎಐಆರ್ 2005 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 3503
ಅನಿಗ್ಲೇಸ್ ಯೋಹನ್ನ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮಲತ್ (ಉಲ್ಲೇಖ) 21
8. (1996) 7 ಕೆಎಲ್‌ಜೆ 712
ಸಿ.ಎನ್. ರಂಗನಾಥ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಎಂ.ಆರ್. ತ್ಯಾಗರಾಜ (ಉಲ್ಲೇಖ) 24

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಸಚಿನ್ .ಎಸ್ ಮಗದಮ್, ವಕೀಲರು;

ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ್ ಬುರ್ಜಿ, ವಕೀಲರು.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ.ವಿ. ನಾಗರತ್ನ:

ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂತಿಮ ಸುನಾವಣೆಗಾಗಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

2. ಅಪೀಲುದಾರರು ಮೂಲ ವಾದಿಯ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಪೀಲುದಾರರು, ರಾಯಬಾಗ್‌ನ ಹಿರಿಯ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಓ.ಎಸ್. ಸಂ.230/2008ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದ 26.06.2010ನೇ ದಿನಾಂಕದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು IVನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹಾಗೂ ಸತ್ರ

ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಬೆಳಗಾಂ ಇವರ 16.03.2012ನೇ ದಿನಾಂಕದಂದು ಆರ್.ಎ.ಸಂ.288/2010ರಲ್ಲಿ ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯಿಂದ ಬಾಧಿತರಾಗಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

3. ಅನುಕೂಲತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪಕ್ಷಕಾರರನ್ನು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅವರ ಕ್ರಮಾನುಸರಣಿಯಿಂದಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

4. ವಾದಿಯು 20.2.2003 ದಿನಾಂಕದಂದು ಮಾರಾಟ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಯಬಾಗ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಟಕ ಬಾವಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು 27 ಎಕರೆ 04 ಗುಂಟೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಪೈಕಿ 3 ಎಕರೆ ಅಳತೆಯ ಆರ್.ಎಸ್. ಸಂ.183 ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಇವರ ವಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸದರಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, 20.2.2003 ರಂದು ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ಮಾರಾಟದ ಮೊಬಲಗು 3,00,000/- ರೂ.ಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಒಪ್ಪಂದದ ಜಾರಿಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮುಂಗಡದ ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ 2,66,000/- ರೂ.ಗಳ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕ್ರಯಪತ್ರದ ನೋಂದಣಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿದ 34,000/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಿಯು ಕ್ರಯಪತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವಂಥ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು 14.2.2005 ರಂದು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಅಂಚೆ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಬ್ಬೆರಳ ಗುರುತನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು, ಸದರಿ ನೋಟೀಸಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಿಯು 3.3.2005ರಂದು

ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಸದರಿ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ಅಂಚೆ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವಿಫಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಮಾರಾಟದ ಹಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದಾವೆಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

5. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ ಸಂ.1 ರವರ ವಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತರುವಾಯ, ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1ರವರ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಂಥ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3 ರವರುಗಳು ದಾವೆಗೆ ಔಪಚಾರಿಕ ಪಕ್ಷಕಾರರಂತೆ ಕಕ್ಷಿದಾರರನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಅವರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಹಾಗೂ 3 ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಮೆಮೊವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದಾವೆಯು ಕಾನೂನಿನಿಗನುಸಾರವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ದಾವೆಯು ಉರ್ಜಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ವಾದಿಯು 20.2.2003ರ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿ ವಾದಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ದಾವೆಯನ್ನು ಅದೊಂದೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಜಾಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1, ವಾದಿಯು ಆಪಾದಿಸಿದಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವುದೇ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಂದು ದೃಢೋಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರಿಂದ 3 ರವರಿಗಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು,

ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರ ಕುಟುಂಬ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ವಾದಿಯು ಆಪಾದಿಸಿದಂತೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ದಾವಾ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಚ್ಚಾ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಾಂಪು ಹಚ್ಚದೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾದಿಗೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಏನನ್ನೂ ನಮೂದಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವು ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ವಾಂಪು ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕರಣ (ಅನುಚ್ಛೇದ) 5(ಇ) ಹಾಗೂ ಸದರಿ ಅಧಿನಿಯಮದ 34ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗೆ ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅನುಮತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3 ರವರುಗಳು ದಾವೆಯ ಯುಕ್ತ ಪಕ್ಷಕಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಾಜರಿಯ ದಾವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರ ಸಹೋದರರಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3 ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ 1/3 ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3 ರವರಿಂದ ಅಧಿಕೃತಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾರಾಟ ಯೋಗ್ಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ದಾವೆಯ ವಜಾಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

6. ಸದರಿ ವಾದಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ:

(i) ವಾದಿಗೆ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ 20.2.2003 ರಂದು ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಆಪಾದಿಸಿದಂತೆ ಬರೆದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾದಿಯು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆಯೆ?

(ii) ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ವಾಂಪು ಅಧಿನಿಯಮದ ಉಪಬಂಧಗಳು ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿವೆಯೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ?

(iii) ವಾದಿಯು, ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಅವನ ಷರತ್ತಿನಂತೆ ತಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನುಳ್ಳವನೆಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆಯೆ?

(iv) ವಾದಿಯು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೆ?

(v) ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವ ಆದೇಶ ಅಥವಾ ಡಿಕ್ರಿ?

ಈತನ ವಾದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ವಾದಿ ಸಂ.1ನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂ.1 ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈತನನ್ನು ಪಾಟೀ ಸವಾಲು ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಈತ ಮೃತಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ಮಗನನ್ನು ಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂ.4 ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು, ಇತರ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂ.2 ಹಾಗೂ 3 ಎಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಪಿ.1 ರಿಂದ ಪಿ.4(ಎ) ಎಂದು ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸಾ.1

ಹಾಗೂ 2 ಎಂದು ಎರಡು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದಾದರು, ಯಾವುದೇ ದಸ್ತಾವೇಜಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.1, 3 ಹಾಗೂ 4 ಗಳಿಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದು, ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.2ಕ್ಕೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವಾದಿಗಳ ದಾವೆಯನ್ನು, ವಾದಿಗಳಿಂದ 34,000/- ರೂ.ಗಳ ಬಾಕಿ ಕ್ರಯದ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ 20.2.2003 ದಿನಾಂಕದ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಮೇರೆಗೆ ವಾದಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಮೂಲಕ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಭರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1ರ ವಿರುದ್ಧ ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3ರ ವಿರುದ್ಧ ದಾವೆಗಳನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

7. 26.6.2010ನೇ ದಿನಾಂಕದ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸದರಿ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯಿಂದ ಬಾಧಿತರಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1, ಬೆಳಗಾಂನ IVನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸತ್ರ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಎದುರು ಆರ್.ಎ.ಸಂ.288/2010 ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಇದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಸುನಾವಣೆ ಕುರಿತಂತೆ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುತ್ತದೆ.

(i) ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1, ಮೃತ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು 20.2.2003 ರಂದು ಕ್ರಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹಾಗೂ ಒಪ್ಪಂದದ ಭಾಗದಂತೆ 2,66,000/- ರೂ.ಗಳ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ವಾದಿಯು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ?

(ii) ವಾದಿಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ವಿವೇಚನಾಯುತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

(iii) ದಾವೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉರ್ಜಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ?

(iv) ಅಪೀಲಿನಡಿಯಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯು, ದಾಖಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕಾನೂನು, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆ, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ?

(v) ಅಪೀಲಿನಡಿಯಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೇ ?

(vi) ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಆದೇಶ ಅಥವಾ ಡಿಕ್ರಿಯೇನು ?

ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಶೀಲನಾಂಶ 1, 4 ಹಾಗೂ 5ಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಪರಿಶೀಲನಾಂಶ 2 ಹಾಗೂ 3ಕ್ಕೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದು, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ವಾದಿಗಳ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

8. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ವಾದಿ ಸಂ.1ರ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ವಾರಸುದಾರರು ಈ ಎರಡನೇ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

9. ನಾನು ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಅಹವಾಲನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದು, ದಾಖಲೆ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

10. ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಚಿನ್ ಎಸ್. ಮುಗ್ಧಂ ರವರು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕಾರ, “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಅಥವಾ “ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಥವಾ ಸಮ್ಮತಿಸಿರುವ” ಪದಾವಳಿಗಳು, ಅವರ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಅಧಿನಿಯಮ, 1963 (ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗಾಗಿ “ಅಧಿನಿಯಮ”, ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ) ರ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂಥ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಿಯು ವಿವೇಚನಾ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗೂ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

11. ಮೊದಲ ಆಯಾಮದ ಮೇಲೆ, ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣವು, ವಾದಿಯು ತಾನು

ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಕರಾರು ಪಾಲನೆ ಅವಶ್ಯಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದು, ಸಮ್ಮತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಹಾಗೂ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲು ವಿಫಲನಾದಲ್ಲಿ, ತರುವಾಯ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಷೇಧವಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. 16(ಸಿ) ಪ್ರಕರಣದ ಪದಾವಳಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹಾಗೂ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಾಕಷ್ಟು ತೀರ್ಪುಗಳು ಪರಿಭಾಷಿಸಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆ” ಪದಾವಳಿಗಳನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದದಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಾದಿಯ ಕಡೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು, ವಾದ ಪತ್ರದ ಸಮಗ್ರ ಓದಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ವಾದಿಯ ನಡತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನಿತ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆ” ಪದಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ವಾದಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. **ಸುಗಾನಿ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮೇಶ್ವರ ದಾಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು** (ಸುಗಾನಿ) ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ನೀಡಿರುವಂಥ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

12. ನಂತರ ಇವರು, 20.2.2003 ರಂದು ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮೌಲ್ಯವು 3,00,000/- ರೂ.ಗಳಾಗಿದ್ದು, 2,66,000/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಆ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಾರಾಟದ ಬಾಕಿ 34,000/-

1. (2006) 11 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 587

ರೂ.ಗಳಷ್ಟನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಾಗೂ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಅಂದರೆ 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1ನ್ನು ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ 2005ರ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಶಾನೆ ಪಿ.3 ಹಾಗೂ ಪಿ.4ಗಳ ಮೇರೆಗಿನ ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ತರುವಾಯ 30.3.2005 ರಂದು ವಾದಿಯು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಿಯ ವಿವೇಚನಾ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡಿ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನ ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದೆ. ವಾದಿಯು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗೂ ವಾದಿಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಫಾಲನೆಯ ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡೂ ಆಯಾಮಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿದ್ದು, ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

13. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ್ ಬುರ್ಜಿರವರು ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣವು, ಕರಾರಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಫಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿಷೇಧಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನ ಬೆಂಬಲಿಸಿ ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಒಪ್ಪಂದದ ಅವಶ್ಯಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಈತ

ನಿರ್ವಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸದಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯುಳ್ಳವನೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅಥವಾ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ವಾದಿಯು ವಿಫಲನಾದಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ವಾದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವರಣೆ (ii) ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು, ಇವರು, ಒಪ್ಪಂದದ ವಾಸ್ತವವಾದ ರಚನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಪಾಲನೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆ ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ವಾದಗಳು, ಅನುಬಂಧ-ಎ ಯಲ್ಲಿನ ನಮೂನೆ ಸಂ.47 ಹಾಗೂ 48 ರೊಂದಿಗೆ ಓದಿದ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ, 1908ರ 3ನೇ ನಿಯಮದ IV ಕ್ರಮದೇಶಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. **ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ರೌಫ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಹಿ.ಕೆ. ಸಾರಾಬಾಯಿ², ಮೆ|| ಜಿ.ಹಿ. ಬಿಲ್ಡರ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ- ಎ. ರಾಮದಾಸ್ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು³, ಜಿ. ಸಾಮೂಯಲ್ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ಗಟ್ಟಿ ಮಹೇಶ್ ಮತ್ತು ಇತರರು⁴ ಮತ್ತು ಪೆಡ್ಡೆಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಇತರರು -ವಿರುದ್ಧ- ವಿ. ದಾಸಯ್ಯನ್ ಮತ್ತು ಇತರರು⁵**, ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಇವರು ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನ ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಗಳಿಗೆ, ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸದಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ವಜಾ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

14. ಪಕ್ಷಕಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ವಾದಿಸಿದ ವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಹಾಗೂ ದಾಖಲೆ ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಮೂಲ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು

2. ಎಐಆರ್ 1990 ಎಸ್‌ಸಿ 682

3. ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.9821-9822/2010 ದಿನಾಂಕ 22.11.2010)

4. ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.561/2012 ದಿನಾಂಕ 16.01.2012

5. ಸಿವಿಲ್ ಅಪೀಲು ಸಂ.3570/2015 ದಿನಾಂಕ 7.4.2015

ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನ ಕಾನೂನಿನ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(i) ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲು ಹಾಗೂ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಆತ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿರುವ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದ ಅನನುಪಾಲನೆಯಾಗಿದೆಯೆ ?

(ii) ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ, ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಅಪೀಲನ್ನು, ಮೇಲಿನ ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

15. ಮೂಲ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ದಿನಾಂಕ 20.2.2003 ರಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸುಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಾವಾ ಜಮೀನಿನ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಮೀನು 3,00,000/- ರೂ.ಗಳ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಆತನಿಂದ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಾಂಕದಂದೆ, 2,66,000/- ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು, ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿರುವಂಥ ನಿಶಾನೆ ಪಿ.2ರಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

34,000/- ರೂ.ಗಳ ಬಾಕಿ ಮಾರಾಟದ ಹಣವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಂದದ ಪಾಲನೆಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಕಾಲವು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು 34,000/- ರೂ.ಗಳ ಬಾಕಿ ಮಾರಾಟದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1ನ್ನು ಕೋರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸುಗಳಾಗಿರುವಂಥ ನಿಶಾನೆ ಪಿ.3 ಹಾಗೂ ಪಿ.4ಗಳನ್ನು ವಾದಿಗಳು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಕರಾರಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆಯನ್ನು, ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವಂತೆ ವಾದಿಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಸಮ್ಮತಿಸದಿರುವಾಗ, ಮಾರ್ಚ್ 2005ರಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಾರಾಧನೆಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿರುತ್ತವೆ:

“2) ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತನ್ನು, ಐ.ಪಿ. ಸೆಟ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ವಾದಿಯ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಆರ್.ಎಸ್. ಸಂ.183ನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಂಥ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಬಾವಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ವಾದಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ತದನುಸಾರವಾಗಿ, ದಿನಾಂಕ 20.2.2003 ರಂದು ಆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮಾರಾಟದ ಒಟ್ಟು ಮೌಲ್ಯ 3,00,000/- (ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು) ರೂ.ಗಳೆಂದೂ ಮುಂಗಡ ಹಣವಾಗಿ 2,66,000/- (ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಆರವತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳು ಮಾತ್ರ) ರೂ.ಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಾಕಿ ಹಣ 34,000/- ರೂ.ಗಳನ್ನು 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿಯೊಳಗೆ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಸದರಿ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮುಂಗಡ ಹಣವೆಂದು 2,66,000/- ರೂ.ಗಳ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಯದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಿಯು ಕ್ರಯಪತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ದಿನಾಂಕ 14.02.2005 ರಂದು ತನ್ನ ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಲು ಸ್ವೀಕೃತಿ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಹೆಬ್ಬರಳಿನ ಗುರುತನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಯು ದಿನಾಂಕ 03.03.2005 ರಂದು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಂಚೆ ಸ್ವೀಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ. ದಿನಾಂಕ 20.2.2003ರ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಮೇರೆಗೆ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ವಾದಿಯು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾನೆ.

3) ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ: ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣವು, ದಿನಾಂಕ 20.2.2005 ರಂದಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ದಿನಾಂಕ 14.2.2005 ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ 03.03.2005 ರಂದು ಉದ್ಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3 ರವರುಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ಮೇಲೆ ತರಲು, ಆ ತರುವಾಯ ಮೃತವಾದಿಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ಮೇಲೆ ತರಲು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

16. ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದರೆ,- ನಿಶಾನೆ ಪಿ.2 ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕ್ರಯಪತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ; ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳು ಹಾಗೂ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರಿಂದ ವಾದಿಗೆ ಏನು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು, ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥ, ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇಲೆ ಅದು ಪುನಾರಾವರ್ತನೆಯಾಗಿದ್ದು, 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಓದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

16. ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಬಂಧ.- ಒಂದು ಕರಾರಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯನ್ನು,

ಎ) XXXXXX

ಬಿ) XXXXXX

ಸಿ) ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ನಿರೋಧಿಸಿದ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪಾಲನೆಯನ್ನುಳಿದು, ತಾನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಕರಾರಿನ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರುವನೆಂದು ಅಥವಾ ಪಾಲಿಸಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನೂ ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿರುವನೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

ವಿವರಣೆ.- (ಸಿ) ಖಂಡದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ,

(i) ಕರಾರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ಸಂದಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹಾಗೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಹೊರತು, ವಾದಿಯು, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ನೀಡುವುದು

ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಠೇವಣಿ ಮಾಡುವುದು
ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ;

(ii) ವಾದಿಯು, ಕರಾರಿನ ನಿಜವಾದ
ಅರ್ಥಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಕರಾರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಅಥವಾ
ಪಾಲಿಸಲು ಸಿದ್ಧನೂ, ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿರುವುದಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ
ಹೇಳಬೇಕು.

ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದಂಥ
ಒಪ್ಪಂದ ಅವಶ್ಯಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತಾನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಥವಾ
ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ದೃಢವಾಗಿ
ಹೇಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತರುವಾಯ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ,
ಅಂಥ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಲು ನಿಷೇಧವಿರುತ್ತದೆ.

17. ವಾದಿಯ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೇ
ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ
ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಹಾಗೂ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಈ
ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದಂಥ
ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮೂನೆ ಸಂ.47ರಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯು,
ವಾದಿಯು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿರುವಂಥ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಡಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಾನು ಈಗಲೂ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ
ಸಮ್ಮತಿಸಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ನಮೂನೆ ಸಂ.48ರಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ
ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಖರೀದಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಈತ ಸಿದ್ಧನೂ, ಸಮ್ಮತಿ
ಹೊಂದಿರುವವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು
ಹೇಳಿರುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಷಯದ

ಈ ಆಯಾಮದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಾದಪತ್ರದ ಓದಿನ ಮೇಲೆ ವಾದಿಯ ಪಾಲಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಅಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

18. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ವಾದಗಳು ಕರಡು ಅಂದರೆ ವಾದಪತ್ರವು, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಕರಣದ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ವಕೀಲ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಕರಡು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ವಾದಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಉದಾರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸನವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿಕೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದಂತೆ, ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಬಾಧಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂಥ ವಾದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿಸುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣವು ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹಲವಾರು ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುತ್ತದೆ.

19. ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೃಢೋಕ್ತಿಗಳು, ಗಣಿತದ ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾದಪತ್ರದ ಓದಿನಿಂದ, ಒಪ್ಪಂದದ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಾದಪತ್ರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸೂಚನೆಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಿದ್ದು, ತರುವಾಯ, ಸದರಿ ವಾದ ಪತ್ರದ ಪದಗಳ

ಸ್ವರೂಪವು, ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಪತ್ರಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ ಪದಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸೋಲಬಾರದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

20. ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ಸುಗಾನಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಅಧಿನಿಯಮದ ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇಲಿನ ತೀರ್ಪಾಗಿರುವಂಥ ಸೈಯ್ಯೂಡ್ ದಸ್ತಗಿರ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಬಿ.ಆರ್. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ⁶, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮತ್ತೊಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿನ ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದಂತೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಕಲೆ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಕರಣದ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬಹುದು, ನಿಖರವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅದು ಇಡೀ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಓದುವ ಮೂಲಕ ವಾದ ಪತ್ರದ ಕರಡು ರೂಪಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ವಾದಪತ್ರಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳೇ ಕರಡು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ವಾದ ಪತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ವಾದಪತ್ರದ ಹಿಂದಿರುವ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಸನದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದಂತೆ ಅವರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈತ ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪರಿನಿಯಮಗಳು, ವಾದಿಸಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ, ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ

6. (1999) 6 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 337

ರೀತಿಯ ವಾದವನ್ನು ವಿವಿಧ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ತರುವಾಯ, ಮಾತ್ರವೇ ಇದನ್ನು ಪದದ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸುವಂಥ ಪರಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದಂತೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದಪುಂಜವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಂಥ ವಾದಪತ್ರದ ರಚನೆಗೆ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಯು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದಪುಂಜವನ್ನು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾದಿಯು, ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ”ಯು ಅನುಪಾಲನೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮೂಲದ್ರವ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಪತ್ರ ಹಾಗೂ ನಮೂನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪರಿನಿಯಮದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದಗಳ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬಳಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದು, ಮೂಲ ವಿಚಾರಕ್ಕಿಂತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವಾದಿಸಲಾದಂತೆ ವಾದಪತ್ರವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದರ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಲ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಘಟಿಸುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

21. **ಅನ್ಲೈಸ್ ಯೋಹನ್ನನ್ -ವಿರುದ್ಧ- ರಾಮಲತ್**⁷, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿ, ವಾದಿಯು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯದ ಹಣವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ವಾದದ ಇಂಗಿತಾರ್ಥವು, ವಾದಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾಗಿರದೆ, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು

7. ಎಐಆರ್ 2005 ಎಸ್ಸಿ 3503

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೋರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ನೂನೈತೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಪತ್ರಗಳು, ವಾದಿಯ ನಡತೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳಂತೆ ರೂಪಿಸಿದ್ದರೆ, ತರುವಾಯ, ವಾದಪತ್ರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೇಲೆ ಆತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ”ಯೆಂಬ ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನೇರ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ”ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿರಸನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಹಾರದ ಅನುದಾನದಿಂದ ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ವಾದಿಯ ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂಬುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತರುವಾಯ ವಾದಿಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದ ಪುಂಜಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೃಢೋಕ್ತಿಗಳು ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಾದಿಯ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಆತನ ಸದಾ ಒಪ್ಪಿತ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

22. ಹಾಗಾಗಿ, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಪದಗಳ ನಮೂನೆಯು ಆಜ್ಞಾಪಕ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾದಿಯು, ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೂ, ಒಪ್ಪಿತ ಮನಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೂ ಹಾಗೂ ಇರುವ ಅವನು ಎಂಬರ್ಥದ ವಾದಪತ್ರದ ಓದನ್ನು ಕುರಿತ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಿರುವಂಥ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ವಾದಪತ್ರದ

ಓದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ವಾದಪತ್ರದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ, ತರುವಾಯ, ಅಂಥ ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಖಂಡದೊಂದಿಗಿನ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

23. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ವಾದಿಯ ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸುವ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇವರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಇಂಗಿತಾರ್ಥ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವು ವಿವೇಚನಾಯುತವಾಗಿ ನೀಡುವ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ವಾಸ್ತವಯುತವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೇ ನಿರ್ಧರಿಸುವಂಥ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಒಪ್ಪಂದದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವಂಥ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ತರುವಾಯದ ಪಕ್ಷಕಾರರ ನಡತೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೊದಲು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

24. ವಾದ-ವಿವಾದ ಪತ್ರವು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪಕ್ಷಕಾರರ ವಾದಪತ್ರವು ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಾದಪತ್ರದ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಪಕ್ಷಕಾರರು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ನಿರೂಪಿಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆಂಬುದು

ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷಕಾರರು, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ 1ನೇ ಅನುಸೂಚಿಯ ನಮೂನೆ 47 ಹಾಗೂ 48ರಲ್ಲಿ ಸಿ.ಎನ್. ರಂಗನಾಥ್ - ವಿರುದ್ಧ- ಎಂ.ಆರ್. ತ್ಯಾಗರಾಜ್, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ವಾದ-ವಿವಾದ ಪತ್ರಗಳು ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ವಾದಿಸಲು ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

25. ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯ ದೃಢೀಕೃತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಡಿಕ್ರಿಯ ನಡವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೂ ತರುವಾಯದ ನಡತೆಯು ಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಇವರು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಒಪ್ಪಿಗೆ” ಎಂದರೆ, ಖರೀದಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ಹಣಕಾಸು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸದರಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಸಮ್ಮತಿ” ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶವು, ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಿರುತ್ತೇನೆಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತವಾದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು, ತನ್ನ ಒಪ್ಪಂದದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರಿಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಂದ ಕ್ರಯಪತ್ರದ ನೋಂದಣಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ರವರಿಗೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯ ವಾದಪತ್ರಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದಪುಂಜ ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

8. (1996) 7 ಕೆಎಲ್‌ಜೆ 712

26. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆಯಾಮಗಳು ವಾದಪತ್ರದ ಓದಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ, ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಓದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಾದಪತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷಕಾರರು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂಥ ರೀತಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಗಳನ್ನು, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿನ 'ಸಿದ್ಧ ಹಾಗೂ ಇಚ್ಛೆ'ಗಳೆಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ವಿವೇಚನಾಯುತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

27. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದ ವಾದದಲ್ಲಿನ ದೃಢೋಕ್ತಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಓದಿನಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ವಾದಿಯು 3,00,000/- ರೂ.ಗಳ ಪೈಕಿ ಮಾರಾಟದ ಮುಂಗಡ ಹಣದಂತೆ 2,66,000/- ರೂ.ಗಳ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ 34,000/- ರೂ.ಗಳು ಮಾತ್ರ ವಾದಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಂ.1 ರವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಮೊಬಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯು 2005ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರದಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಎರಡು ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಶಾನೆ ಪಿ.3 ಹಾಗೂ ಪಿ.4ಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕಾನೂನು ನೋಟೀಸ್‌ನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಸಹ, ವಾದಿಯು ಮಾರ್ಚ್ 2005ರಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ವಾದಪತ್ರದ ಓದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯ ಕಡೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ,

ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.3ಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು, ಅಧಿನಿಯಮದ 16ನೇ ಪ್ರಕರಣದ (ಸಿ) ಉಪ-ಖಂಡದ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆಂಬ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದು ಉಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

28. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಉದಾಹರಿಸಿದ ತೀರ್ಪುಗಳು ಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ತೀರ್ಪುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ತೀರ್ಪುಗಳು ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವರ್ಗವಾರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೊಂದಿಗೆ, ಆ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು **ಸುಗಾನಿ**, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯದ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂ.(i) ಕ್ಕೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ತಾನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆನೆಂದು ವಾದಿಯು ದೃಢವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು, ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

29. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ

ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸದೆ ಅಪೀಲುದಾರ/ವಾದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದಾವೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಂತರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ತಾನು ಎತ್ತಿರುವ ವಿವಾದಾಂಶ ಸಂ.2 ಹಾಗೂ 3ಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿರುವ ಆಧಾರವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವ ಸರಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿನಿಯಮದ 20ನೇ ಪ್ರಕರಣವು, ಯಾರೇ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯವು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ನೀಡಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಿಕ ತತ್ವಗಳು ದಾರಿ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಹಾಗೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂಥ ಅಧಿನಿಯಮದ 20ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂಥ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ವಾದಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ “ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮ್ಮತಿ” ಎಂಬ ಪದಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಾದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸದೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಯೋಚನಾ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾದುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳು ವಾದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಓದಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವರ್ಗೀಯವಾರಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೊಫಿಸಿಲ್ ವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಆ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾರವಾದ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಭೂತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂ.(ii)ಕ್ಕೆ ಸಹ, ವಾದಿಯ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ವಾರಸುದಾರರು, ದಿನಾಂಕ 20.02.2003

ರಂದಿನ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಮೇರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವ ಮೂಲಕ ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

30. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅಧಿವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹಾಗೂ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

31. ಅಪೀಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಪಕ್ಷಕಾರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಭರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.